

SXEDIO.FG4

28.2.1947: ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΨΗΦΙΣΜΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΦΟΥ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕ ΤΟ ΒΡΕΤΤΑΝΟ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΝΟΡΤΟΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ

Ενώ η Κυπριακή Πρεσβεία υπό τον Τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Μητροπολίτη Λεόντιο (με μέλη τους Δ. Ν. Δημητρίου, Ι. Κληρίδη και Ζ. Ρωσσίδη) βρισκόταν στο Λονδίνο, στην Ελλάδα ξέσπασε μια νέα πολιτική κρίση που οδήγησε την Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Τσαλδάρη σε παραίτηση ύστερα από παραμονή στην εξουσία για δέκα μόνο μήνες.

Ετσι σχηματίστηκε μια νέα κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Δημήτριο Μάξιμο, **72** χρόνων, μέλος του Λαϊκού Κόμματος.

Στη νέα Κυβέρνηση μετέσχαν όλα τα κόμματα εκτός από το κόμμα των Φιλελευθερών του Σ. Σοφούλη, δηλαδή μετέσχαν οι Σοφοκλής Βενιζέλος αρχηγός του Κόμματος των Βενιζελικών Φιλελευθέρων (υπ. Συντονισμού Ασφαλείας), Γ. Παπανδρέου, αρχηγός του Δημοκρατικού Σοσιαλιστικού Κόμματος (Εσωτερικών) Παναγιώτης Κανελλόπουλος αρχηγός του Εθνικού Ενωτικού Κόμματος (Ναυτικών), Στυλιανός Γονατάς, αρχηγός των Εθνικών Φιλελευθέρων (Δημοσίων Εργων), Απόστολος Αλεξανδρής αρχηγός του Μεταρρυθμιστικού Κόμματος (Δικαιοσύνης), Ναπολέων Ζέρβας, αρχηγός του Εθνικού Κόμματος (υπουργός άνευ Χαρτοφυλακίου) και Κωνσταντίνος Τσαλδάρης, αρχηγός του Λαϊκού Κόμματος, στο οποίο ανήκε ο Μάξιμος (Εξωτερικών).

Ο Μάξιμος στις προγραμματικές του δηλώσεις σαν εμφανίστηκε στη Βουλή είχε πολύ θερμά λόγια για την Κύπρο.

Η αναφορά αυτή στη Βουλή ήταν η τελευταία μιας σειράς συνεδριάσεων από το **1946** όπου το Κυπριακό συνέχιζε να αναφέρεται στην πορεία των ελληνικών πραγμάτων, παρά το γεγονός ότι κανένας δεν ήθελε να συγκρουσθεί με την Βρετανία και να αξιώσει ανοικτά

την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Οι αναφορές αυτές σύμφωνα με τα πρακτικά της Ελληνικής Βουλής έχουν ως εξής:

ΣΥΝΕΔΡΙΑ Δ 17 ΜΑΙΟΥ 1946. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ: Ως προς το ζήτημα της Μεγαλονήσου Κύπρου (οι κ.κ. βουλευταί εγείρονται και χειροκροτούν), ουδεμία επιτρέπεται να γίνεται σύγχυσις, δεν πρόκειται περί διεκδικήσεως. Πρόκειται περί θέματος, το οποίον αφορά την Μεγάλην μας φίλην Μεγάλην Βρεττανίαν, και την Ελλάδα, που οποίου όθεν η περιπόθητος διά το Έθνος διευθέτησης αφορά μόνον ημάς τους δύο.

Μετά την αποκατάστασιν των δικαίων αυτών αιτημάτων η Ελλάς δεν θα έχη ούτε αξιώσεις ούτε διαφοράς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ Ε, 18 ΜΑΙΟΥ 1946. Ν. ΖΕΡΒΑΣ: Αν ως προς τα Δωδεκάνησα δεν δύναται να γεννηθή αμφιβολία, όμως η αοριστία των δηλώσεων εν σχέσει προς την ελληνικήν Κύπρον, ιδίως μετά τινα ανησυχητικά σημεία των τελευταίων ημερών, δεν ικανοποιεί την ελληνικήν ψυχήν. Βεβαίως η Κύπρος δεν είναι διεκδίκησις και αποτελεί ζήτημα φιλικών διαπραγματεύσεων μεταξύ δύο φίλων χωρών, αποτελεί όμως αύτη εθνολογικήν οντότητα, εις την οποίαν ο Χάρτης του Ατλαντικού και η ενσωματώσασα αυτόν Δήλωσις της Βασιγκτώνος εγγυάται το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως.

Τέλος εφ' όσον η Κυβέρνησις εμνήσθη της έναντι φίλης χώρας αξιώσεως ταύτης, μολονότι δεν ανέφερεν εις την Βουλήν, αν διετύπωσε την αξίωσιν διά της προσηκούσης οδού παρέλειψε και ν' αναφέρει καν παρόμοιον ζήτημα υφιστάμενον προς άλλην φίλην χώραν και σχετιζόμενον με τα βόρεια σύνορα της Ελλάδος.

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οσον αφορά τα εδαφικά μας δίκαια συμφωνώ πλήρως προς τας διατυπώσεις εις σας προέβη ο αξιότιμος κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως. Συμφωνώ ειδικότερα και με την αντιδιαστολήν εις την οποίαν προέβη μεταξύ των εθνικών μας διεκδικήσεων επί της Βορείου Ηπείρου, επί της

Δωδεκανήσου και επί της διαρρυθμίσεως των βορείων συνόρων μας προς Βουλγαρίαν, συμφωνώ λέγω πλήρως και προς την αντιδιαστολήν εις την οποίαν προέβη μεταξύ αφ' ενός μεν των διεκδικήσεων μας και της θετικής και νομίμου ελπίδος, εν σχέσει προς την Κύπρον (χειροκροτήματα). Αι διεκδικήσεις μας στρέφονται εναντίον εχθρών. Η ελπίς μας διατυπούται απέναντι της Μεγάλης και υπερόχου ευεργέτιδος της Ελλάδος της Μ. Βρετανίας (χειροκροτήματα)

ΣΥΝΕΔΡΙΑ, 20 ΜΑΙΟΥ 1946, 1946, Δ. ΣΦΑΕΛΟΣ: Ως προς το ζήτημα των Δωδεκανήσων δεν υπάρχει τι το ασαφές. Ως προς την Κύπρον είναι ικανοποιητική η δήλωσις της Κυβερνήσεως διά τον τρόπον καθ' ον πρόκειται να χειρισθή το ζήτημα. Οφείλω εν πρώτοις να ευρεθώμεν εις θέσιν ανάλογον όταν ο κ. Τσώρτσιλ ομιλών εις Κύπρον ησχολήθη με όλα τα άλλα, αλλά δεν εύρε λόγους να απασχοληθή δια τον πόθον και της μητρός Ελλάδος και του Κυπριακού Λαού διά την ένωσιν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤΟ 22 ΜΑΙΟΥ 1946: Ο κ. Λ. Ιασωνίδης αρχόμενος του λόγου του λέγει ότι, υπάρξας και αυτός αλύτρωτος, αισθάνεται βαρυτάτην την αγωνίαν των αλυτρώτων αδελφών και εύχεται όπως λίαν ταχέως η Βουλή των Ελλήνων καινοτομούσα, συγκροτήση μίαν συνεδρίασιν εις την Κορυτσάν μίαν συνεδρίασιν εις την Ρόδον και μίαν ετέραν εις την Κύπρον. Αναφέρει τας προσφοράς των Κυπρίων, εις χρήματα και τας θυσίας αυτών εις αίμα κατά τους εθνικούς αγώνας και προσθέτει ότι η Μ. Βρετανία πολλά διακεκριμένα τέκνα της οποίας ανεγνώρισαν κατ' επανάληψιν διά σχετικών δηλώσεων των την ελληνικότητα της Κύπρου και το δίκαιον των εθνικών μας διεκδικήσεων εν γένει η Μεγάλη Βρετανία λοιπόν θα υποστηρίξη τας εθνικάς μας διεκδικήσεις γενικώς και θα αποδώση την Κύπρον εις τας αγκάλας της πατρίδος.

ΣΥΝΕΡΙΑ ΛΒ, 28 ΙΟΥΝΙΟΥ, 1946: (ζωηρά χειροκροτήματα και ζητωκραυγαί).

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΠΡΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
Θεμιστοκλέους 18, τηλ. 29607

Αθήναι, τη 28 Ιουνίου 1946

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Συντονιστική Επιτροπή των Κυπριακών Σωματείων συνελθούσα σήμερον 28 Ιουνίου 1946, εις τα γραφεία αυτής, επί τω ακούσματι της απελευθερώσεως της Δωδεκανήσου απεφάσισε τα ακόλουθα:

1. Αποτείνει θερμόν χαιρετισμόν προς τους απελευθερωθέντας αδελφούς Δωδεκανησίους.

2. Διακηρύττει προς όλον τον κόσμον την αδάμαστον θέλησιν του Κυπριακού λαού και τα απαράγραπτα δίκαια αυτού διά την ένωσιν του μετά της μητρός Ελλάδος.

3. Αποστέλλει ευχαριστήριον τηλεγράφημα εις τους Υπουργούς των Εξωτερικών των τεσσάρων Μεγάλων Συμμάχων Δυνάμεων.

4. Ζητεί από την Ελληνικήν Κυβέρνησιν και Βουλήν των Ελλήνων, όπως προβή αμέσως εις τας δεούσας ενεργείας διά την επίτευξιν της Ενώσεως.

5. Στέλλει θερμόν χαιρετισμόν προς τον εν Κύπρω αγωνιζόμενον Κυπριακόν λαόν διά την απελευθέρωσιν αυτού με τας ευχάς της όπως ο αγώνας αυτός στεφθή υπό επιτυχίας.

Τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής

Ν. Λανίτης, Θ. Τσαγγαρίδης, Θ. Κολοकाσίδης, Χ. Μυριάνθης, Ι. Πολυδωρίδης, Χ. Πανταζής, Ι. Κατσουνωτός, Β. Λυσσαρίδης.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα και ζητωκραυγαί)

Ο Εθνικός Παμφοιτητικός Σύλλογος υποβάλλει αντίγραφα υπομνημάτων του προς το εν Παρισίους Συμβούλιον των τεσσάρων Υπουργών των Εξωτερικών κλπ. διά του οποίου αποδεικνύει τα απεγράφα δίκαια της Ελλάδας επί των διεκδικήσεων της και απευθύνει χαιρετισμόν τιμής προς τας συμμάχους Μεγάλην Βρεττανίαν και Ηνωμένας Πολιτείας και ζητεί την ένωσιν της δωδεκανήσου, Κύπρου Β. Ηπείρου. Α. Ρωμυλίας μετά της μητρός Ελλάδος κλπ.

Φ ΜΑΝΟΥΛΙΔΗΣ: Στενάζουν ακόμη αδελφοί μας υπό

την τυραννίαν ξένων και μισητών κατακτητών. Η Βόρειος Ηπειρος είναι καιρός να επανέλθη εις τους κόλπους της Μητρος Πατρίδος (χειροκροτήματα) και τρέφω ακόμη την βάσιμον ελπίδα ότι η Μεγάλη μας Σύμμαχος, η ισχυρά Βρετανική Αυτοκρατορία θα χαρίση ομοίαν χαράν προς τους αδελφούς μας Κυπρίους (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Α. ΒΑΜΒΕΤΣΟΣ: Από Ελληνικής απόψεως η απόδοσις των Δωδεκανήσων αποτελεί μίαν απαρχήν αγλαών ελπίδων. Μας κάμνει να στρέψωμεν την σκεψιν προς τη Μεγαλόνησον Κύπρον. Βεβαίως όπως ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ανεκοίνωσεν εις τας προγραμματικές του δηλώσεις το ζήτημα της Κύπρου δεν έχει την ιδίαν μορφήν προς τας άλλας εθνικάς δικδικήσεις. Αποτελεί όμως εθνικόν πόθον η δικαίωσις του οποίου στηρίζεται επί του χάρτου του Ατλαντικού περί αυτοδιοικήσεως των λαών και ελπίζομεν ότι η Μεγάλη μας Σύμμαχος Μ. Βρετανία θα δικαιώση τους πόθους τους ελληνισμού τόσο μάλλον όσο και εις το παρελθόν η τύχη της Κύπρου είχε συνδεθή με την Δωδεκάνησον και είχεν ορισθή ότι η απόδοσις θα εγίνετο συγχρόνως.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Το ευτυχές γεγονός δεν είναι ή απαρχή της ικανοποιήσεως των εθνικών δικαίων, ο αρραβών της πραγματοποιήσεως των εθνικών ονείρων. Μετ' ολίγον θα δεξιωθώμεν εις την αίθουσαν αυτήν τους βουλευτάς δωδεκανήσου. Δεν θα βραδύνη η ημέρα καθ'ην θα δειξιωθώμεν τους βουλευτάς της Βορείου Ηπείρου και της Κύπρου, διότι επί τέλους επικρατεί εις τον κόσμον η μεγίστη των δυνάμεων, η δικαιοσύνη.

Ζήτω το ελληνικόν Έθνος, ζήτω η Ελληνική Δωδεκάνησος (ραγδαία χειροκροτήματα εκ της αιθούσης και των θεωρείων).

Α. ΜΑΚΚΑΣ: Χαίρω ιδιαιτέρως διότι και εις αυτό ακόμη το κεφάλαιον συμπίπτει η εξωτερική πολιτική της Κυβερνήσεως με τας ευχάς της αντιπολιτεύσεως, θα ήθελα να απευθύνω και έξω των συνόρων μας μίαν σφοδροτάτην ευχήν. Κάποιος εκ των ρητόρων παρωμοίασε την Δωδεκάνησον με περίλαμπρον

περιδέραιον εξ αδαμάντων. Ενας αδάμας όμως κύριοι βουλευταί, το Καστελλόριζον, ευρίσκεται γεωγραφικώς έξω του κύκλου των Δωδεκανήσων κατά τρόπον ο οποίος συμβολίζει μίαν χειρονομίαν που απευθύνουν τα Δωδεκάνησα προς την Κύπρον και την καλούν εις τας αγκάλας της μητρός Πατρίδος. Ας ευχηθώμεν ώστε η μεγάλη και ένδοξος σύμμαχος μας Βρετανία που ουδέποτε υπήρξεν επιλήσμων των υποχρεώσεων της έναντι της δικαιοσύνης μας χαρίσει και μίαν ακόμη, ως η σημερινή ιστορική στιγμή. Η Ελλάς ζητεί δικαιοσύνην και διά το μέλλον. Διά να υπάρξουν επί τέλους και Έλληνες που να μην αδημονούν ότι τόσοι νεκροί μας απέθανον, επί ματαίω (χειροκροτήματα).....

..... Αυτήν την οδόν ακολουθήσαντες πρέπει να είμεθα πεπεισμένοι ότι η Ελλάς η οποία αρχίζει σήμερα να εναγκαλίζεται τα τέκνα της θα εναγκαλισθή και την Κύπρον και τη Ηπειρον και τα Βορειότερα τέκνα, όπου έδρασαν ο μέγιστος των Ελλήνων, ο Αλέξανδρος και edίδαξεν ο Αριστοτέλης. Έλληνες και αυτοί, όπως Έλληνες υπήρξαν και όλοι οι Μεγάλοι που δίδαξαν τον κόσμον.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΛΘ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1946: Ανακοινούνται είτα αι κάτωθι αναφοράί τηλεγραφήματα και υπομνήματα. Ο δήμαρχος Λευκωσίας αποστέλλει προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Βουλής τηλεγράφημα έχον ούτω:

" Συμβούλιον Ελλήνων Δημάρχων και Αντιδημάρχων Κύπρου συγχαίρει επί αποδόσει Δωδεκανήσου παρακαλεί Βουλήν αξιώση ένωσιν Κύπρου".

Η Ένωσις Λερίδων Αθηνών-Πειραιώς και περιχώρων υποβάλλει αντίγραφον τηλεγράφματος δημάρχου Λέρου έχον ούτω:

"Ένωσιν Λερίων, Αθήνας

Μετ' εξάλλου ενθουσιασμού και δακρύων ιεράς συγκινήσεως επί τη ενσαρκώσει των προαιωνίων ονείρων και πόθων του, σύσσωμος ο Λεριανός Λαός απευθύνει υμίν ένθερμον αδελφικόν ασπασμόν.

Παρακαλώ υποβάλητε εθνικήν αντιπροσωπείαν

και Κυβερνήσει φιλοστόργου λατρευτής πατρίδος, ευγνώμονα και ευλαβή συγχατήρια διά το επιτελεσθέν μέγα έργον και εγκαρδίους ευχάς διά την ταχείαν ολοκλήρωσιν των Πανελληνίων Εθνικών Δικαίων.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1947, ΜΑΞΙΜΟΣ: Η κυβέρνησις ομιλούσα περί των εθνικών μας θεμάτων, αποβλέπει μετά συγκινήσεως προς την Μεγαλόνησον της οποίας παραμένουν ακλόνητοι οι δεσμοί με τη μητέρα Πατρίδα και της οποίας οι πόθοι ευρίσκουν βαθείαν ανταπόκρισιν εις την συνείδησιν του Έθνους (χειροκροτήματα). Η εξωτερική πολιτική της Ελλάδος έχει χαραχθή ματά τρόπον ομόφωνον από όλα τα πολιτικά κόμματα. Είναι η πολιτική της ίσης φιλίας προς όλους τους μεγάλους συμμάχους.

Τα θερμά λόγια που είπε ο Μάξιμος τα είπε καθώς η προσβεία των Κυπρίων βρισκόταν ακόμα στο Λονδίνο.

Η αρχή είχε γίνει από τον Μάξιμο στις προγραμματικές του δηλώσεις κι έτσι τον ακολούθησαν και πολλοί άλλοι βουλευτές που υποστήριξαν την ικανοποίηση του πόθου των κυπρίων.

Οι Γ. Μελάς και Λ. Μακκάς και Βαρνούτης τόνισαν ότι έφθασε η ώρα της Ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα, ενώ ο Κ. Ρέντης, πρώην υπουργός Εξωτερικών, ζήτησε από την Κυβέρνηση να αρχίσει διαβήματα προς την αγγλική Κυβέρνηση, ώστε να πειστεί να παραδώσει την Κύπρο στην Ελλάδα.

Παρά την υποστήριξη από την Ελλάδα στις αξιώσεις των Κυπρίων, που θεωρήθηκαν σαν έκφραση υποστήριξης στις προσπάθειες της Προσβείας, στο Λονδίνο, η Ελλάδα δεν μπορούσε να προχωρήσει περισσότερο και στο Λονδίνο ο Τζόουνς σαν του υπενθύμισε η Προβεία κατά τη συνάντησή τους τις εκδηλώσεις της Ελλάδας, απάντησε ότι αυτές αποτελούσαν ευχές και όχι επίσημες αξιώσεις.

Ενώ όμως ο Μάξιμος έλεγε ωραία λόγια που οι Κύπριοι τα θεωρούσαν Ευαγγέλιο σαν η Συντονιστική Επιτροπή Κυπρίων ζήτησε άδεια για συγκρότηση συλλαλητηρίων για την Κύπρο, στο Παναθηναϊκό στάδιο, αρνήθηκε να επιτρέψει τη συγκρότηση του.

Ο Μάξιμος περίμενε βοήθεια με βάση το αμερικανικό σχέδιο Μάρσαλ, και δεν ήθελε με κανένα τρόπο να προκαλέσει τους δυτικούς συμμάχους του, ιδιαίτερα τους Άγγλους που δεν θεωρούσαν μόνο την Ελλάδα σύμμαχο τους, αλλά και την Τουρκία που συνώρευε περισσότερο με τη Σοβιετική Ένωση.

Όμως η φλόγα που άναψε με τις προγραμματικές δηλώσεις του και με την Κυπριακή πρεσβεία να αλωνίζει την Αγγλία και τους κυπρίους να οργανώνουν ενωτικά συλλαλητήρια στη Λευκωσία, ο Μάξιμος δεν μπορούσε να σιωπήσει και να πάρει αντίθετη στάση, ιδιαίτερα μια και το Κυπριακό έπαιζε σημαντικό ρόλο στα πολιτικά πράγματα της Ελλάδας.

Έτσι σαν η Βουλή επανέλαβε τις εργασίες της στις 27 Φεβρουαρίου επιτράπη η ανάγνωση του τηλεγραφήματος που είχαν εγκρίνει οι Κύπριοι στο συλλαλητήριο της 16ης Φεβρουαρίου, στη Λευκωσία.

Η συζήτηση στην Ελληνική Βουλή ήταν θυελλώδης και ο Μάξιμος δεν μπόρεσε να μείνει εκτός αυτής. Πριν μιλήσει όμως έστειλε τον Υπουργό του επί των Εξωτερικών Κ. Τσαλδάρη, πρώην πρωθυπουργό, να ενημερώσει, εκ των προτέρων τον Άγγλο πρσβευτή Νόρτον, για το τι θα γινόταν στη Βουλή.

Και αυτά που θα γίνονταν ήταν και σοβαρά και ικανοποιούσαν το λαϊκό αίσθημα, ιδιαίτερα των Κυπρίων.

Τόσο η Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, όσο και ο αρχηγός των Φιλελευθέρων Θεμιστοκλής Σοφούλης που δεν μετείχε στην Κυβέρνηση συμφώνησαν ότι δεν σύμφερε να γίνει συζήτηση πάνω στο Κυπριακό.

Όμως και οι δύο πλευρές παρουσιάστηκαν με δικά τους ψηφίσματα στη συνεδρία όπως επίσης και ο πρωθυπουργός Μάξιμος προετοιμασμένος για να πει δυο λόγια.

Κατά στην 1η πρωινή της 28ης και αφού ολοκληρώθηκε η συζήτηση πάνω σε θέματα ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος της Βουλής ανακοίνωσε ότι ο Θεμιστοκλής Σοφούλης είχε καταθέσει ψήφισμα, με το οποίο τονιζόταν ότι η Ένωση της Κύπρου αποτελούσε

επιτακτική ανάγκη, ως και δεύτερο ψήφισμα των συνεργαζομένων κομμάτων στην Κυβέρνηση, με το οποίο εκφραζόταν η πεποίθηση, ότι η ένωση θα προγραμματιζόταν με φιλικές διαπραγματεύσεις μεταξύ της Ελληνικής και της Αγγλικής Κυβέρνησης.

Το Κυβερνητικό ψήφισμα ήταν πιο χλιαρό, αλλά δεν υπήρχε αμφιβολία ότι αυτό θα εγκρινόταν.

Πρώτα διαβάστηκε το ψήφισμα του Θεμιστοκλή Σοφούλη που είχε ως εξής:

" Η Δ Εθνική Συνέλευσις των Ελλήνων, Θεωρούσα ότι κατά την υπογραφήν των αφορωσών την Ελλάδα συνθηκών ειρήνης επέστη ήδη η στιγμή όπως διατυπωθή φιλικώς, αλλά σαφώς προς την Μεγάλην Φίλην και Σύμμαχον Δύναμιν, το αίτημα αυτής περί ενώσεως της Κύπρου, διαδηλοί ομοφώνως τα εξής:

Η Ενωσις της Κύπρου μετά της Μητρός Ελλάδος δεν αποτελεί απλώς πόθον των κυπρίων, ή απλήν ευχήν, αλλά επιτακτικήν και ομόθυμον αξίωσιν ολοκλήρου του Ελληνικού Έθνους.

Η Εθνική συνέλευσις προσδοκά μετά πίστεως ότι η μεγάλη και δεδοκιμασμένη φίλη της Ελλάδος, η Αγγλία, θα δώση κατ' αυστηράν εφαρμογήν της αρχής της αυτοδιαθέσεως των λαών, πλήρη ικανοποίησιν εις το φιλικόν αυτό, αλλά πανελλήνιον αίτημα παγιώνουσα ούτω και ισχυροποιούσα εις το διηνεκές τους αναλλοιώτους δεσμούς φιλίας τους συνδέοντας τας δύο χώρας.

Ψηφίζει όπως ο Πρόεδρος της Συνελεύσεως φέρει τα ανωτέρω εις γνώσιν της Βουλής των Κοινοτήτων και της Βουλής των Λόρδων και η Ελληνική Κυβέρνησις ανακοινώση το παρόν ψήφισμα εις την φίλην Κυβέρνησιν του Ηνωμένου Βασιλείου".

Με την ανάγνωση του ψηφίσματος ζητήθηκε ολιγόλεπτη διακοπή της συνεδρίας και με την επανάληψη της, ο πρωθυπουργός Μάξιμος επανέλαβε όσα είχε τονίσει σχεδόν στις προγραμματικές του δηλώσεις πριν ένα μήνα:

"Η Ενωσις της Μεγαλονήσου Κύπρου με την Μητέρα Πατρίδα απετέλεσεν ανέκαθεν και αποτελεί καθολικόν

αίτημα του ελληνικού Έθνους.

Ολοι οι ελληνικοί Κυβερνήσεις φορείς του εθνικού αισθήματος απέβλεψαν εις την ικανοποίησιν του αιτήματος τούτου, το οποίον και εις το παρελθόν είχε εύρει ευμενή ανταπόκρισιν. Η ευτυχής διευθέτησις του θέματος επιδιώκεται εν τω πνεύματι των δεδοκιμασμένων παλαιών σχέσεων της Ελλάδος και της Μεγάλης Βρετανίας και πραγματοποιουμένη θέλει προκαλέσει την αιωνίαν ευγνωμοσύνην του ελληνικού Έθνους".

Στη συνέχεια διαβάστηκε το ψήφισμα της πλειοψηφίας της Βουλής που υπέγραψαν **20** βουλευτές:

" Η Δ. Εθνική Συνέλευσις των Ελλήνων θεωρούσα ότι εισήλθομεν εις την περίοδον της ιστορικής διαμορφώσεως του μεταπολεμικού κόσμου και ότι επέστη ο χρόνος διά την ευτυχή διευθέτησιν και του ιερού εθνικού αιτήματος της ενώσεως της Κύπρου μετά της Ελλάδος απευθύνεται προς τον ευγενή και γενναίον λαόν της Μεγάλης Βρετανίας με τον οποίον ο ελληνικός λαός υπήρξε πάντοτε πιστός σύντροφος εις τους καιρούς της δοκιμασίας και εκφράζει την πεποίθησιν ότι το εθνικόν τούτο αίτημα θα εύρη την πλήρη αυτού ικανοποίησιν,

Η προσθήκη και της νέας αυτής φιλικής και γενναιόφρονος εκδηλώσεως της Μεγάλης Βρετανίας θα προκαλέσει την αιωνίαν ευγνωμοσύνην του ελληνικού Έθνους.

Η συνέλευσις εμπιστεύεται την ευτυχή έκβασιν του εθνικού τούτου θέματος εις τας φιλικάς διαπραγματεύσεις μεταξύ της ελληνικής κυβερνήσεως και της Κυβερνήσεως της φίλης και συμμάχου Μεγάλης Βρετανίας.

Εν Αθήναις τη **27η** Φεβρουαρίου **1947**.

Οι προτείνοντες βουλευταί Κ. Τσάτσος, Ι. Μελάς, Δ. Σφαέλλος, Ι. Πολίτης, Γ. Θεμελής, Κ. Καραμανλής, Ι. Κίνιας, Κ. Καλλίας, Αναγνωστόπουλος, Παπαληγούρας, Α. Βαμβέτσος, Λ. Μακκάς, Δ. Θεοχαρίδης, Δ. Χατζηγιάννης, Θ. Μπακόπουλος, Δ. Μαντιούβαλος, Π. Σωτηρόπουλος, Κ. Παπακωνσταντίνου, Φιλιππίδης Λιακόπουλος και Ν. Καράμπελας.

Το ψήφισμα εγκρίθηκε πανηγυρικά. Ο Χρ. Γ. Παπανικολάου μετέδιδε από την Αθήνα στην εφημερίδα "Εθνος" της Λευκωσίας που κυκλοφόρησε σε έκτακτη εκδοση της εφημερίδας σε μέγεθος φυλλαδίου:

"Όλοι οι βουλευταί όρθιοι, χειροκροτούντες επί πεντάλεπτον και δακρύοντες ενέκρινον το δεύτερον ψήφισμα τη υποδείξει του Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως και υπουργού των Εξωτερικών Κ. Τσαλδάρη".

Το ψήφισμα δεν "δάγκωνε" καθόλου. Αντίθετα άφηνε στη Βρετανία την απόφαση "της φιλικής και γενναιόφρονος εκδηλώσεως" αλλά μέσα στους πανηγυρισμούς για το γεγονός ότι η Ελληνική Βουλή ασχολήθηκε με το Κυπριακό και την Ένωση επίσημα, που ήταν καλό σημάδι, κανένας δεν προχώρησε να απομακρύνει τη στάκτη που ριχνόταν στα μάτια όλων και ότι τούτο περιλάμβανε ευχές μάλλον παρά αποφάσεις με δυναμική διεκδίκηση της Ένωσης.